

MINISTERSTVO SPRÁVEDLNOSTI
ČESKÉ REPUBLIKY

Praha 17.7.2023
č. j. MSP-458/2023-OSV-OSV/2
Počet listů: 3

Rozhodnutí

Ministerstvo spravedlnosti ČR (dále jen „nadřízený orgán“) jako správní orgán podle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ust. § 16 odst. 3 a ust. § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, v souladu s ust. § 90 správního řádu, **rozhodlo o odvolání** pana [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] (dále jen „žadatel“), ze dne 26. 6. 2023, **proti rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 7** ze dne 6. 6. 2023, sp. zn. 11 Si 109/2023, **t a k t o :**

Podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu **se rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 7** ze dne 6. 6. 2023, sp. zn. 11 Si 109/2023, kterým bylo rozhodnuto, že se podle ust. § 15 odst. 1 a ust. § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, částečně v bodech 1., 2. a 4. odmítá žádost žadatele o poskytnutí informace ve znění „1. Kdy konečně obdržím mnou požadované kopii tzv. vyjádření žalovaného v čj. 14 C 129/2015! 2. Dle jakého náhledu došel os. Praha 7 k mylnému závěru, že o ad 1 se musí opakovaně marně doprošovat. 3. Požaduji podat inf od, kdy soudce os. Praha 7 Kaňáková působí v justici a proč se stala místopředsdou tohoto soudu. 4. Z jakého důvodu os. Praha 7 mně upřel ústavní právo dle čl. 10 – (jak dokazují materiály GIBS mně dodané k 29.3.tr.)“, **p o t v r z u j e a odvolání se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

Okolnosti předcházející napadenému rozhodnutí

- 1 Žadatel požádal žádostí ze dne 28. 5. 2023, doručenou dne 29. 5. 2023, Obvodní soud pro Prahu 7 (dále jen „orgán prvního stupně“) jako povinný subjekt ve smyslu ust. § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), o následující informace: „1. Kdy konečně obdržím mnou požadované kopii tzv. vyjádření žalovaného v čj. 14 C 129/2015! 2. Dle jakého náhledu došel os. Praha 7 k mylnému závěru, že o ad 1 se musí

opakovaně marně doprošovat. 3. Požadují podat inf od, kdy soudce os. Praha 7 Kaňáková působí v justici a proč se stala místopředsedou tohoto soudu. 4. Z jakého důvodu os. Praha 7 mně upřel ústavní právo dle čl. 10 – (jak dokazují materiály GIBS mně dodané k 29.3.tr.)“.

- 2 Orgán prvního stupně předmětnou žádost rozhodnutím ze dne 6. 6. 2023, sp. zn. 11 Si 109/2023, částečně odmítl, a to pod body 1. 2. a 4., když odkázal na ust. § 15 odst. 1 InfZ ve spojení s ust. § 2 odst. 4 InfZ.
- 3 Orgán prvního stupně konstatoval, že se žadatel v této části žádosti dotazuje na názory povinného subjektu. Tyto údaje představují informace specifikované v ust. § 2 odst. 4 InfZ, podle kterého je povinný subjekt oprávněn žádost o informace tohoto druhu odmítnout. K části žádosti pod bodem 3. byly žadateli v rámci předmětného rozhodnutí požadované informace poskytnuty.
- 4 Předmětné rozhodnutí bylo žadateli doručeno dne 16. 6. 2023.

II.

Odvolání

- 5 Dne 26. 6. 2023 bylo orgánu prvního stupně doručeno odvolání žadatele ze dne 20. 6. 2023 proti rozhodnutí orgánu prvního stupně ze dne 6. 6. 2023, sp. zn. 11 Si 109/2023.
- 6 V odvolání žadatel uvádí, že podává „*odvolání do nepodání inf. os. Praha 7 s ohledem na můj požadavek*“. Dále podrobně uvádí informace vztahující se k věci čj. 14 C 129/2015, přičemž má za to, že mu soud úmyslně před jednáním nezaslal vyjádření žalovaného. Dále se zejména domnívá, že „*soudkyně porušila soudcovskou nezávislost, zavinila, že řízení muselo být opakovaně odročeno a že došlo ke falšování stavu*“, a že soudci předmětného soudu „*jednali dle původní metodiky StB vytvořené na jeho osobu*“. Konkrétní odvolací důvody však žadatel neuvádí.
- 7 Orgán prvního stupně odvolání nevyhověl a předložil jej dne 11. 7. 2023 spolu se svým spisovým materiálem sp. zn. 11 Si 109/2023 nadřízenému orgánu k dalšímu postupu.

Věcné posouzení odvolání

- 8 Odvolání je včasné a přípustné. InfZ sice neupravuje odvolací lhůtu, avšak podle ust. § 20 odst. 4 InfZ se pro odvolací řízení použijí při postupu podle tohoto zákona ustanovení správního řádu. Podle ust. § 83 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů. Odvolání bylo podáno dne 26. 6. 2023, nelze tedy než uzavřít, že odvolání je včasné.
- 9 Podle ust. § 16 odst. 1 InfZ lze proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti podat odvolání. Jelikož podání odvolání proti napadenému rozhodnutí není ze zákona vyloučeno, odvolání bylo podáno osobou k tomu oprávněnou a podané odvolání též splňuje obecné náležitosti uvedené v ust. § 37 odst. 2 správního řádu, nelze též než uzavřít, že podané odvolání je přípustné.
- 10 Podle ust. § 82 odst. 1 správního řádu lze odvoláním napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné. Odvolání musí mít náležitosti uvedené v ust. § 37 odst. 2 správního řádu a musí

obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Nadřízený orgán tak konstatuje, že předmětné odvolání žadatele je ve smyslu právě uvedeném bezvadné.

- 11 Nadřízený orgán na základě řádně, včas a oprávněnou osobou podaného odvolání přezkoumal rozhodnutí orgánu prvního stupně podle ust. § 89 odst. 1 správního řádu. Nadřízený orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí byla přezkoumána v rozsahu námitek uvedených v odvolání.
- 12 Nadřízený orgán napadené rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 6. 6. 2023, sp. zn. 11 Si 109/2023, přezkoumal a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

III.

Právní rámec

- 13 Podle Listiny základních práv a svobod (dále je „Listina“), která je součástí ústavního pořádku České republiky, patří právo na informace mezi základní politická práva. Dle čl. 17 odst. 1 až 5 Listiny svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny, každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem. Právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Státní orgány jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti.
- 14 Výkladové pravidlo pro zákonem stanovená omezení základních práv a svobod zakotvené v čl. 4 odst. 4 Listiny stanoví, že při užívání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu a taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena. Ústavní soud v této souvislosti mnohokrát judikoval, že rozsah omezení základních práv a svobod je třeba z těchto důvodů vykládat restriktivně.
- 15 Taktéž podle Mezinárodního paktu o občanských a politických právech má každý právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky všeho druhu. Užívání práv zde uvedených s sebou ovšem nese zvláštní povinnosti a odpovědnost, a proto může podléhat určitým omezením. Tato omezení mohou být stanovena pouze zákonem a musí být nutná k respektování práv nebo pověsti jiných nebo k ochraně národní bezpečnosti nebo veřejného pořádku nebo veřejného zdraví nebo morálky.
- 16 Rovněž Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod ve svém čl. 10 stanoví, že každý má právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování státních orgánů a bez ohledu na hranice. Výkon těchto svobod, protože zahrnuje i povinnosti a odpovědnost, nicméně může podléhat takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon a které jsou nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky,

ochrany pověsti nebo práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci.

- 17 Podle názoru nadřízeného orgánu je právo na informace jedním ze základních lidských práv a je odrazem principu veřejné kontroly fungování demokratického státu. Právním předpisem, kterým je v České republice realizováno právo na svobodný přístup k informacím, je InfZ. Postup při vyřizování písemných žádostí o poskytnutí informace je upraven v ustanoveních § 14 a 15 InfZ. Primární povinností povinného subjektu je s ohledem na § 14 odst. 5 písm. d) InfZ poskytnutí informace v souladu s žádostí. Omezení práva na informace vycházející z principů uvedených v Listině a v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech je přesně vymezeno v ustanoveních § 7 až 12 InfZ. Povinný subjekt tedy při posuzování žádosti o informace musí vždy zvážit, zda požadované informace neobsahují některé z chráněných informací, jimiž jsou zejména:

1. osobní údaje [viz § 8a a § 8b InfZ, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) a ustanovení zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů],
2. informace o soukromí (viz § 8a InfZ a ustanovení § 84 až 90 občanského zákoníku),
3. utajované informace (viz § 7 InfZ a ustanovení zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti),
4. obchodní tajemství (viz § 9 InfZ a ustanovení § 504 občanského zákoníku),
5. další informace, které jsou chráněné podle zákona č. 106/1999 Sb., např. informace podle ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) a c) nebo § 11 odst. 3,
6. další informace, které jsou chráněné podle zvláštních zákonů (např. bankovní tajemství, telekomunikační tajemství aj.),

a v rozsahu odpovídajícím výsledku tohoto posouzení veškeré ostatní informace poskytne. Při posuzování vychází z respektu k principům minimalizace a selekce zakotveným v ustanovení § 12 InfZ, podle něhož povinný subjekt provede všechna omezení práva na informace tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.

- 18 Podle ust. § 15 odst. 1 InfZ: „*Pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (...), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.*“.
- 19 Podle ust. § 2 odst. 4 InfZ: „*Povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.*“.

IV.

Aplikace na předmětný případ

- 20 Z obsahu spisu orgánu prvního stupně sp. zn. 11 Si 109/2023 vyplývá, že žadatel požádal pod body 1., 2. a 4. žádosti o informace dotýkajících se činnosti orgánu prvního stupně a konkrétně jeho postupu v rámci řízení č. j. 14 C 129/2015.

- 21 Orgán prvního stupně žádost o poskytnutí informací v této části proto odmítl s odkazem na ust. § 2 odst. 4 InfZ.
- 22 Nadřízený orgán nad rámec projednávaného případu pro úplnost předně zdůrazňuje, že při výkladu práva na informace je nutné vycházet z principu otevřenosti a transparentnosti veřejné správy (či obecněji moci), kterému odpovídá povinnost povinných subjektů poskytnout žadatelům všechny informace, které mají k dispozici, vyjma těch, o nichž tak stanoví zákon. Činnost soudů zahrnuje na jedné straně činnost správní a na straně druhé činnost rozhodovací. Je zjevné, že na správní činnost soudů (např. otevírací doba podatelny, nákup kancelářských potřeb, či informace o činnosti soudů statistické povahy apod.) je výše uvedený hlavní smysl a účel práva na informace plně aplikovatelný. Naproti tomu rozhodovací činnost soudů se vyznačuje jistými specifiky, která pramení z povahy nezávislé soudní moci a její úlohy ve státě. Tato specifika reflektoval i zákonodárce a promítl je do ust. § 11 odst. 4 písm. b) InfZ, podle kterého se s výjimkou rozsudků informace o rozhodovací činnosti soudů neposkytují. V tomto případě tak převládl princip diskrétnosti s určitými výjimkami. Tyto výjimky jsou na úrovni InfZ představovány výslovnou povinností poskytovat písemná vyhotovení rozsudků.
- 23 Orgán prvního stupně předmětnou žádost o informace pod body 1., 2. a 4. odmítl z důvodu, že to jsou dotazy na jeho názory. Nadřízený orgán k tomuto s odkazem na ustálenou judikaturu, z níž vyplývá jednoznačný závěr, dodává, že účelem ust. § 2 odst. 4 InfZ je bránit povinné subjekty před tím, aby byly na základě žádostí podle InfZ povinny zaujímat stanoviska v blíže specifikované věci, dále vysvětlovat výstupy ze své činnosti, provádět právní výklady, vytvářet či obstarávat nové informace (právní či věcné expertizy, analýzy dat shromážděných při své rozhodovací činnosti apod.), jimiž nedisponují a nejsou povinny disponovat. Jde tedy o velmi významné ustanovení, které brání nepřiměřené zátěži povinných subjektů jakýmsi "úkolováním" ze strany "žadatelů" pod označením žádosti o informace.
- 24 Jak dovozuje komentářová literatura, podobné žádosti jsou často podávány jako vyjádření s nespokojeností s jinou aktivitou povinného subjektu, typicky žádost o sdělení, z jakého důvodu povinný subjekt vydal konkrétní rozhodnutí, proč se nezabýval též určitým uvedeným problémem, z jakého důvodu nebyl určitým způsobem činným apod. (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2009 č. j. 6 As 18/2009-63, ze dne 27. 4. 2011 č. j. 2 As 4/2011-102 či ze dne 14. 1. 2015 č. j. 10 As 117/2014-64).
- 25 Po prostudování spisové dokumentace dospěl nadřízený orgán k závěru, že v posuzovaném případě je z textu žádosti patrná právě nespokojenost žadatele s procesním postupem orgánu prvního stupně ve věci č. j. 14 C 129/2015. Nadřízený orgán tak má za to, že orgán prvního stupně postupoval v souladu se InfZ, když podřadil žádost o informace v předmětné části pod vyluku z práva na informace upravenou v ust. § 2 odst. 4 InfZ a žádost o poskytnutí informací zcela správně a v souladu s InfZ částečně odmítl.

V.

Závěr

- 26 Nadřízený orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek žadatele uvedených v odvolání. S ohledem na výše uvedené, ve shodě s napadeným

rozhodnutím, nadřízený orgán uzavírá, že žádost o informace byla orgánem prvního stupně částečně odmítnuta v souladu s InfZ.

- 27 Nadřízený orgán shledal napadené rozhodnutí přezkoumatelným, neboť jeho odůvodnění je jasné, srozumitelné a plynou z něj právní úvahy, jakož i úvahy, jimiž se orgán prvního stupně při vydání rozhodnutí řídil.
- 28 Nadřízený orgán neshledal žádnou vadu napadeného rozhodnutí ani řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, které by mohlo zapříčinit rozpor napadeného rozhodnutí s právními předpisy, ani nesprávnost napadeného rozhodnutí, k níž by nadřízený orgán musel přihlédnout ve veřejném zájmu, nebo již by žadatel namítal.
- 29 S ohledem na výše uvedené shledává nadřízený orgán postup orgánu prvního stupně a napadené rozhodnutí v souladu s právním řádem České republiky. Nadřízený orgán proto odvolání žadatele zamítá.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

Mgr. et Mgr. Jacek Morávek
vedoucí oddělení styku s veřejností
Ministerstva spravedlnosti ČR

„otisk úředního razítka“

Rozdělovník:

2) Obvodní soud pro Prahu 7, Ovocný trh 14, 112 96, Praha 1, DS: 2ndabz7